

A SZENTIRÁS KÉPEKÉBEN

UJSZÖVETSÉG

B - 62

JÉZUS PÖRE

Hogy jobban tanítsuk

Jézus pörének elbeszélésében néhány mozzanatot ki kell emelnünk, mert ha ezeket kellőképpen megvilágítjuk, alkalmasak arra, hogy elmélyítsék Jézus Krisztus szenvedésének helyes megértését.

A főtanácsot, a zsidóság legfőbbbírói bíróságát és vallásos ügyekben döntő testületét teljességgel áthatotta az ekkor elterjedt Messiás eszme, mely tőle az idegen elnyomástól való szabadulást várta. Ez olyan mélyen gyökerezett szélsőséges nemzeti gondolkodásukban, hogy Jézus tanítását igen veszedelmesnek találták. Ez az eszme, hogy a Messiás a várva várt igazságot fog szolgáltatni és győzedelmeskedik a nemzet politikai ellenségein, teljesen elvakította a legfőbb testület vezetőit és tagjait. És éppen ez a félelem, mármint, hogy Jézus tanítása és személye a nép körében is megszüntette ezt a várakozást, ez volt az oka, hogy a főtanács elhatározta Jézus halálát.

És nagyon jelentős e tekintetben Kaifás prófétai mondása: "... jobb ha egy ember meghal, mint hogy az egész nép elvesssen.

Nem értették meg, hogy a választott nép megváltásának a szegénység közepett és a szegénység által kell megvalósulnia, mint ahogy ezt a próféták hirdették Juda és Izrael királyságának letűnte óta. Ez az elem nem derül ki a vádakkból és vitákból, ám vallási jellegű vádakkal álcázva jelenik meg: hogy a Templom ellen beszél /még ha a tanuvallomások nem is egyeztek meg/ és hogy Jézus Messiásnak és Isten Fiának kiáltotta ki magát.

Igen ők várták a Messiást, de a maguk saját várakozásainak megfelelően. Amikor a Messiás megjelenik és nem viseli az általuk óhajtott jellemvonásokat, készek arra, hogy megöljék őt.

Ez hát a zsidó nép vezetőinek a tragédiája!

Ez hát

Pilátus magatartásában viszont az ő örökös habozásait, gyengeségeit, félelmét kell elítélnünk. A politikai számítás elhomályosította szemében az igazság szigorú szemléletét. Pilátus meghátrál, mert a tömeg azt kiáltozza, hogy nem akar más uralkodót, mint a római császárt.

Szomorúan jegyzi meg Ricciotti:

Végül is a vádlók megkapták jutalmukat, de megkapta jutalmát ez a nyilatkozatuk is, amelyre akkor nem vetettek nagy súlyt, noha történelmileg csaknem olyan jelentős volt, mint megelőző nyilatkozatuk, mely szerint Jézus vére szálljon rájuk és ő fiaikra.

Szándékuk sikere érdekében úgy nyilatkoztak, hogy nem ismernek más uralkodót, csak a császárt és ezt éppen azok a főpapok jelentették ki, akik ismerték a zsidóság szent iratait és itt kétségtelenül olvasták, hogy Jahve Istenség milyen "féltékenyen" ragaszkodik ahhoz, hogy Ő Izrael egyetlen királya és hogy mekkora fentartással tűrte el azt, hogy egy embert Saul személyében Izrael első királyává választottak. Most pedig Izraelnek ezek a hivatalos képviselői nemhogy nem gondoltak Isteni királyukra,

nemhogy nem emlékeztek hajdani emberi királyaikra és a sok méltatlan utódaikra, hanem ellenkezőleg, lelkesen kiáltották ki uralkodójuknak azt az embert, akit Tiberiusus Claudius Nero Caesarnak hívtak, fajtaját tekintve idegen volt, lelkében pedig bálványimádó. Valóban ebben is megkapták jutalmukat. Tiberius és utódai valóságos uralkodók lettek és hatalmukat korlátlanul gyakorolták felettük mintegy negyven évvel később, amikor is mindörökre elpusztították a templomot, a várost és az alájuk vetett népet.

/ Ricciotti Jézus élete 696 oldal. /

JÉZUS PÖRE

2. Te vagy a Messiás

Mihelyt megvirradt összegyűltek a nép vénei, a főpapok meg az írástudók és tanácsuk elé állították: Ha te vagy a Messiás szólították fel - mondd meg nekünk. Jézus így válaszolt rá: Ha megmondom is, nem hiszitek el. Ha pedig kérdezlek benneteket, nem feleltek. De az Emberfia mostantól fogva a hatalmas Isten jobbján fog ülni.

3. Igen az vagyok

Ekkor a főpap felállt és hozzáfordult: Megesketelek az élő Istenre, te vagy-e Krisztus, az élő Isten Fia. Jézus így felelt: Te mondtad. De kijelentem neked, mostantól fogva látjátok majd az Emberfiát amint a Mindenhatónak a jobbján ül és az ég felhőin eljön. Erre a főpap megszaggatta felsőruháját és felkiáltott: Káromkodott. Mi szükség van még tanukra. Ime most hallottátok a káromlást, hogy ítélték? /Mt 26 62 - 66 /

4. Méltó a halálra

Méltó a halálra válaszolták /Mt 26 67/. Ezzel felkerekedett az egész gyülekezet /Mt 23. 1./ Mind méltónak ítélték a halálra. /Mk 14 64/ Kora reggel volt. /Jn 18 28 /

5. Jézust Pilátushoz vezetik

Majd megköszöve elvezették és átadták Pilátus helytartónak. /Mt 27 2/ De a zsidók nem mentek be a helytartóságra, hogy tisztátalanokká ne váljanak, hanem elfogyaszthassák a husvét bárányt. Ezért Pilátus jött ki hozzájuk és megkérdezte: Milyen vádat hoztok fel az ember ellen? Ha nem volna gonosztevő nem hoztuk volna hozzád, - válaszolták ők. Pilátus erre így szólt hozzájuk: Vigyétek vissza és ítélkezzetek. Nekünk nem szabad senkit megölnünk. /Jn 18 28 - 31/ Vádolni kezdték. Azt tapasztaltuk, hogy tévutra vezeti népünket, megtiltja, hogy adót fizessünk a császárnak, azt állítja magáról, hogy ő a Messiás király. /Lk 23 2/

6. Te vagy a zsidók királya ?

Pilátus erre visszament a helytartóságra, kihivatta Jézust és megkérdezte tőle: Te vagy a zsidók királya? /Jn 18 33/ Az én országom nem e világból való - válaszolta Jézus - ha ebből a világból való volna az országom, szolgálaim harcolnának, hogy ne kerüljek a zsidók kezére. Tehát király vagy te? - vágott közbe Pilátus. Jézus ezt válaszolta: Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem és azért jöttem a világra, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat az én szómra. Pilátus legyintett: Mi az igazság? Amint azt mondotta újra kiment a zsidókhoz és kijelentette: Én nem talállok benne semmi bűnt. /Jn 18 36 - 38/

A főpapok sok vádat felhoznak ellene. Pilátus újra megkérdezte: Nem felelsz semmit rá? Látod mi mindennel vádolnak, Jézus azonban nem válaszolt semmit. Ez meglepte Pilátust. /Mk 15 3 - 5/ De ezek erősködtek: tanításával fellázítja a népet Galileától kezdve egész Judeáig. Ennek hallatára Pilátus megkérdezte, hogy Galileából való-e? Amikor megtudta, hogy Heródes uralma alá tartozik, elküldte Heródeshez, aki azokban a napokban épp Jeruzsálemben tartózkodott. /Lk 23 5 - 7/

7. Jézust Heródes elé vezetik

Mikor Heródes meglátta Jézust, nagyon megörült. Régóta szerette volna látni, mert sokat hallott felőle. Remélte, hogy tesz valami csodát jelenlétében. Sokat faggatta, de ő nem méltatta feleletre. Odajöttek a főpapok és írástudók is és hevesen vádolták. Heródes és udvara gunyt üzött belőle. Gunyból fehér ruhába öltöztették, aztán visszaküldte Pilátushoz. Ezen a napon Heródes és Pilátus jó barátok lettek, azelőtt ugyanis haragban voltak /Lk 23 6 - 12/

8. Kit akartok Barrabást vagy Jézust ?

Pilátus tudta, hogy a főpapok csak irigységből adták kezére. /Mk 15 10/ Ezért szabadon akarta bocsátani Jézust. /Mk 23 30/ Az ünnepre, a tömeg kívánságára a helytartó egy foglyot szokott elbocsátani. Volt akkor egy hírhedt foglya, akit Barrabásnak hívtak. /Mt 27 15 16/ A városban lázadás tört ki és gyilkosság fordult elő. Barrabás emiatt került börtönbe. /Lk 25 19/ Pilátus összegyűjtötte a népet és megkérdezte: Mit akartok, hogy szabadon bocsássak nektek: Barrabást vagy Jézust, akit Krisztusnak hívnak? /Mt 27 17/ Közben míg a bírói székében ült, felesége üzenetet küldött hozzá: semmi közöd ne legyen ezzel az igazzal. Álomban ugyanis sokat szenvedtem miatta.

A főpapok és a vének rávették a tömeget, hogy Barrabást követelje. Jézusra pedig halált kérjen. A helytartó tehát feltette a kérdést: Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam a kettő közül? Ezt kiabálták Barrabást. Pilátus folytatta: Mit cselekedjem Jézussal, akit Krisztusnak hívnak? Mindannyian azt mondták: Feszítsd keresztre. /Mt 27 19 22/ Harmadszor is megkérdezte: De hát mi rosszat tett? Semmi vétket nem talállok benne, amiért kereszthalálra kellene ítélnem. Megfenyitem hát és szabadon bocsátom. De azok nem tágitottak és annál elszántabban, annál hangosabban követelték, hogy feszítse keresztre. /Lk 23 22 3/

9. Jézust megostorozzák

Ekkor szabadon engedte nekik Barrabást, Jézust pedig megostoroztatta /Mt 27 26/

10. Jézust tövissel koronázzák

Akkor a helytartó katonái magukkal vitték Jézust a helytartóságra és köréje gyűjtötték az egész zászlóaljat. Megfosztották ruháitól, biborszínű köpönyeget teritettek rá, tövisből koronát fontak és a fejére tették, jobbába pedig nádszálat adtak. /Mt 26 27 - 29/

11. Jézust kigunyolják

Térdet hajoltak előtte s e szavakkal csufolták: Üdvözlégy zsidók királya! Megköpdösték, fogták a nádat és a fejét verték vele. /Mt 27 29 - 31/

12. Ime az ember!

Pilátus újra kiment a zsidókhoz és így szólt hozzájuk: Ime én kihozom őt elétek, hogy megértsétek: én semmi bűnt nem találok benne. Jézus ekkor biborköponyggben a töviskoronával kijött eléjük. Pilátus pedig megszólalt: Ime az ember! /Jn 19 4 - 5/

13. Feszítsd meg, feszítsd meg!

Mikor pedig a főpap és a szolgák látták őt, kiáltozni kezdtek: Feszítsd meg, feszítsd meg! Pilátus tovább próbálkozott: Vigyétek el ti és feszítsétek meg, én ugyanis semmi bűnt nem találok benne. A zsidók azonban erősködtek: Nekünk törvényünk van s e törvény szerint meg kell halnia, mert Isten fiává tette magát.

E szavak hallatára Pilátus még jobban megrémült. /Jn 19 6 - 8/ A zsidók azonban orditoztak: Ha ezt szabadon bocsátod nem vagy a császár barátja. E szavak hallatára Pilátus leült bírói székébe. Hat óra körül volt. Azt mondta a zsidóknak: Ime a királyotok, ők újra orditoztak: Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt.

Pilátus megkérdezte: A ti királyotokat feszíttessem meg? A főpapok ezt válaszolták: Nincs királyunk, hanem csak császáruk. /Jn 19 12 - 15/

14. Pilátus megmossa kezét

Mikor Pilátus látta, hogy semmit sem tud elérni, sőt a zajongás mindinkább növekszik vizet hozatott, megmosta a kezét a tömeg előtt és így szólt: Ártatlan vagyok ennek az igaznak a véréért. Ti lássátok. Az egész nép így válaszolt: az ő vére rajtunk és gyerekeinken. Ekkor Pilátus átadta nekik Jézust, hogy keresztre feszítsék. /Mt 27 24 - 26/

15. Jézus felveszi a keresztet

.... levették róla a köpönyeget, felöltöztették ruháiba és elvezették, hogy keresztre feszítsék. /Mt 27 31/

16. Jézus a keresztet hordozza

Ő maga vitte keresztjét, míg odaérkezett az ugynevezett Koponya hegyhez, melyet héberül Golgotának hívtak. /Jn 19 17/ Két kivégzésre ítélt gonosztevőt is vittek vele. /Lk 23 32/

17. Jézus összeroskad a kereszt alatt

A kereszt hatalmas súlya földre terítette Jézust. Ő maga az uton a kövezetre zuhant. Senki sem jött azonban segítségére.

18. Cirenei Simon segít a kereszttet vinni

Amint kifelé mentek találkoztak egy cirenei emberrel, névszerint Simonnal. Ezt kényszerítették, hogy vigye Jézus keresztjét. /Mt 27 32/

19. Jézus találkozik édesanyjával

Az út fordulóján Jézus szembetalálkozott édesanyjával. Mily nagy fájdalmat érezhetett Mária, mikor Jézusát így meggyötörve látta. De nem panaszkodott, hanem csatlakozott fia szenvedéseihez és megváltásunkra.

20. Jézus megvigasztalja a síró asszonyokat

Nagy tömeg követte, asszonyok is, akik jajgattak és sirtak miatta. Jézus hozzájuk fordult: Jeruzsálem leányai - mondta nekik - ne engem sirassatok, inkább magatokat sirassatok és gyermekeiteket, mert rátok jönnek a napok, amikor majd unszolni kezdik a hegyeket: Omoljatok ránk és a dombokat: Takarjátok el! Mert ha a zöldelő fával így tesznek, mi lesz a sorsa a kiszáradt fának? /Lk 23 27 - 31/